

ΣΥΝΤΑΚΤΑΙ
Α. Α. ΒΟΥΤΥΡΑΣ
Α. Α. ΒΡΕΤΟΣ
Α. Α. ΒΑΦΕΛΛΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

Εν Γαλατῇ, ἔδωκ' Ἀρμενικῇ Ἐκκλησίᾳ, ἀριθμὸς 23.

Διὰ πᾶσαν αἵτησιν ἀπευθυντέον τοῖς συντάκταις.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ ΠΛΗΝ ΤΩΝ ΕΟΡΤΩΝ.

ΣΥΝΑΡΜΟΛ

Ἐργία προληπτικὰ ἐν Κωνσταντινουπόλει Φρ. 46
ἐν ἑκατὶ καὶ ἑκατὶ 60
ἐν Ἀγγλίᾳ 70
ἐν Εὐρώπῃ 80
Ἐκαστον φύλλον ἑκατὶ γροσίον.

ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΙΣ.

Ἀγγελία πρὸς γρ. 2 τὸν στήλ. Ἐν τοῖς διαφόροις γρ. 10 τὸν στήλ.
Διατρίβαι ἐν τῇ 3 σελ. 5 Ἀλφ. Τουμαῖος πρὸς γρ. 100.
Διὰ τὴν ἐγγραφὴν συνδρομῶν ἴδε τελευταίαν σελίδα.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

Πολιτικὸν δελτίον—Ἐκκλησιαστικὰ—ΕΞΩ-
ΤΕΡΙΚΑ. Ρωσία (ἡ ἀναδιοργάνωσις τοῦ στρα-
τοῦ)—Συνδριον τῶν παλαιοκαθολικῶν ἐν Φρι-
εβούργῃ—ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ—Τὸ ζήτημα τῶν δὲ-
των τῆς Ἀλβανίας Ἀλβανικῶν Κανονισμῶν τοῦ Κεν-
τρικοῦ ἀνωτατοῦ παρθενωγείου (συνέχεια)—
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ—ΕΜΠΟΡΙΚΑ—Τελευταῖαι
εἰδήσεις (ἐπληρωματικά)—ΕΠΙΦΥΛΑΞΙΣ. Ἐρ-
γα καὶ ὧραι.

Κωνσταντινούπολις, 6 Σεπτεμβρίου.

ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ.

Καθὼς πᾶσαι αἰ ναυτικαὶ δυνάμεις
τῆς Εὐρώπης, οὗτοι καὶ ἡ Αὐστρο-οὐγ-
γαρία ἐπεμμένον ὑπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ
ναυάρχου Σπέρνκε μίαν ναυτικὴν μοί-
ραν εἰς τὰς ἰσπανικὰ θαλάσσιας. Ὁ αὐ-
στριακὸς ὁμοῦς ἐκεῖνος στόλος εἶχε
διαταχθῇ τότε νὰ πλῆρῃ εἰς τὰ ὕδατα ἐ-
κεῖνα πρὸ πάντων διὰ τὸν λόγον, ὅτι εἰς
τὰς συγκαταστάσεις, ἅς πολλαχοῦ
τῆς Ἰσπανίας διενήργουν οἱ κοινωμισαί,
σπουδαίον διαδραματίζον πρόσωπον ὑπῆ-
κου τῆς Αὐστρο-οὐγγαρίας. Ἐκτοσε βαθ-
μιζὸν ἀνεχώρησαν ἐκεῖθεν πάντα τὰ
πλοῖα πλὴν τοῦ *Δαντάλου*, ὅπερ ὁμοῦς
ἐν ταῖς τελευταῖαις ἡμέραις ἔλαβε καὶ
τοῦτο διαταγὴν διωκομένην, ἅς πολλαχοῦ
τοῦτο ἐγένετο, γράφει ὁ ἡμετέριος
μεταφραστὴς *Πέσσης*, συνεπειὰ τῆς ἐκθέ-
σεως τοῦ ἐν Μαδρίτῃ πρέσβους τῆς αὐ-
στρο-οὐγγαρίας καὶ τῶν αὐστριακῶν προ-
ξένων τῶν ἐν τοῖς διαφόροις ἰσπανικοῖς
λιμεσίν, οἵτινες ἐκ συμφωνίας διαβεβαί-
ουσι πάντες, ὅτι καὶ κινήματα τῶν κοι-
νωνιστῶν ἐξέλιπον πλέον ἐντελῶς ἐκ τῶν
πόλεως ἐκείνων, καὶ ἐπὶ τῇ ἐν τῇ πρω-
τευούσῃ ἐκτελεστικῇ ἐξουσίᾳ κέντηται
ἱκανὰ μέσα, δι' ἃ νὰ παραβῇ πᾶσαν
παραγῆν καὶ νὰ προστατεύῃ πρεπόντως
τὴν ζωὴν καὶ τὴν ἰδιοκτησίαν τῶν ὑπη-
κόων φιλῶν δὲ καὶ μένων.

Ἀκόμη ἐξακολουθοῦσιν πληττοντα
τὸ πλάτος τῆς ἐνδομικῆς δημοσιογρα-
φίας τὰ τελευταῖα κύματα τοῦ θορυβώ-
δους ἀσέλου, ἐν ἐξήγησιν ἣν τῷ ἰσπαν-
ικῷ ζήτηματι διαγωγῇ τῆς βωστικῆς
κυβερνήσεως. Καθὼς ὁμοῦς πληροφοροῦσι
τινες ἐκ Βερολίνου—καὶ τὸ καθ' ἡμᾶς
οὐδόλος ἐγγνώμηται περὶ τῆς ἀληθείας
τῶν γεγραμμένων τούτων εἰδήσεων—πο-
λὸν πρὸ τῆς ἐμφανίσεως τοῦ ὑπομνήματος
τῆς Πετροποπόλεως οἱ ἐν Βερολίῳ ἐγγί-
νωσαν καλῶς τὴν γνῶμην καὶ τὴν μελ-
λουσαν διαγωγὴν τοῦ βωστικοῦ ἀνακτο-
βουλίου, ὥστε ὅσα περὶ τῆς ψυχρᾶνους
δὴθεν τῶν μεταξὺ Βερολίνου καὶ Πετρο-
ποπόλεως.

ΕΠΙΦΥΛΑΞΙΣ

ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΩΡΑΙ.

Κατὰ τὴν ὥραν ταύτην τοῦ ἔτους, πολ-
λὰν ἐργὴν ἐνδράζει γίνονται ἡ προπα-
ρασκευάζονται. Ἡ μαθητικὰ νεολαία δι-
αγχαίνεται αὐτὴν τὸν οὐδὲν τὸν ἐκπαιδευ-
τικὸν διδασκαλὸν καὶ διδασκόμενον ἐ-
παναστατικῶν τῶν ἀγώνων τῶν γεγραμ-
μένων μετὰ νέων δυνάμεων ἅς αἱ διακοπ-
αὶ παύσαν αὐτοῖς. Ἡ διπλωματικὰ προ-
σκευάζει τὸν κάλαμον αὐτῆς, οἱ κοινοβου-
λευτικοὶ ὁρίσονται προαίρεται εἰς τὴν ἀπὸ
τοῦ βήματος πάλιν καὶ αἱ αὐτοὶ τῶν ἐπὶ
ἐφημερίδων στήλην, αἱ ὅλως διψῶσαι πο-
λιτικῆς, ἀναμένοντες τὸν ἀμύτην αὐτῆς δι-
ψῶσαι.

Ἡ ὥρα αὕτη τοῦ ἔτους ἔχει πολλὴ
τὸ γόητρον καὶ διὰ τὸν κυνηγόν, ὅστις ἐπὶ μῆ-
νας ὅλους ἀνηττημένον ἔχον ἐν τῇ θήρῃ
τὸ διασώζον ἠθροιστὸν ὅπλον καὶ τὸν κύνα
πρόσων ἀργόν, τυγχάνει τῆς κυνηγετικῆς
ἀδείας καὶ κηρύττει τὸν πόλεμον κατὰ
τὸν παλαιόν τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῶν τετρα-
πόδων τῆς γῆς, ἔστιν ὅτε καὶ κατὰ τῶν
ἀσέων καὶ σταφυλῶν ὡν ὁ πλάστης ἔθετο
αὐτὸν βασιλεῖα ἐπὶ τῆς γῆς βασιλεύοντα ἐ-
λέω τοῦ δικαίου τοῦ ἰσχυροτέρου, ὡς
βασιλεύει ὁ λέων.

Δικαιώματα ἢ ἐλέω τῶν ὀνύχων καὶ ὀδόντων.
Ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ γίγνεται ὁ ἀνθρώπος, ἔ-
στιν ἐκ τοῦ κόσμου τοῦτον καὶ τοσοῦτον
ἀληθὲς εἶναι τοῦτο, ὥστε καὶ αὐτοὶ οἱ ἀ-
νώτεροι ἀρχεῖοι ἐκκλησίῶν ἐκ τοῦ κόσμου
τοῦτον τὴν βασιλείαν αὐτῶν κατασκευά-
ζουσι μὴ καταφρονούντες τῶν ἐπιγίων ἀ-
γαθῶν ἀντὶ τῶν ἐπουρανίων ἀλλ' εὐαγγελ-
ικῶς κἀκεῖνο ποιοῦντες καὶ τοῦτο οὐκ ἀ-
φίμενοι.

Σπουδαῖον καὶ πολὺκροτον ἔργον ἔχομεν
κατ' αὐτὰς τὴν διὰ μακρὰς πόλεων καὶ διὰ
τῆς μεθόδου Φίλιππου τοῦ Μακεδόνα
ἄλωσην τοῦ Ἀγίου Ὄρους ὑπὸ τῶν ῥώσων
μοναχῶν, οἵτινες εὖρον, φαίνεται, ἐπ' αὐτοῦ

πόλεως σχέσεων διεθρυλίσθησαν, ἀνή-
κουσιν εἰς τὴν χορείαν τῶν μύθων. Ἐκτὸς
ὁμοῦς τούτων οἱ ἐν Βερολίῳ εἰσι πρόθυ-
μοι νὰ διαβεβαιώσωσιν ὅτι καὶ ἐν Βιέννῃ
ἦσαν γνωστὰ τὰ περὶ τῆς ἐφεκτικῆς
πολιτικῆς τῆς Ρωσίας ἐν τῷ ἰσπανικῷ
ζήτηματι τῆς Ἰσπανίας σχέδια τοῦ Γόρ-
τακωφ, καὶ ὅτι τὸ ἀνακτοβούλιον τῆς
Πετροποπόλεως εἰς οὐδὲν πλέον ζήτη-
μα προτίθεται νὰ βαδίσῃ πορείαν ἐναν-
τίαν πρὸς τὴν γερμανικὴν κυβερ-
νήσεως.

Ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῶν Παρισίων
ὁ κ. Λουδοβίκος Τέστ ἀποπειράται ν' ἀ-
ποδείξῃ ὅτι καίσαρ ἐνέργησαν πρὸς
γεωμετρικὰ πολεμικὰ πλοῖα κανονοβου-
λήσαντα τοὺς καρλιστὰς ἐκεῖ. ἔνθα οὐδεὶς
ἄλλος ὑπῆρχεν εἰ μὴ ἀπὸ τινος πτω-
χοῦ βισκαῦνοι ἀγρόται. Ὁ Λουδοβί-
κος Τέστ ὡσαύτως διατείνεται ὅτι φευ-
δῶς ἐγράφησαν τὰ περὶ ἀποπειρὰς δὴθεν
τῶν καρλιστῶν πυροβολησάντων κατὰ
τῆς σιδηροδρομικῆς ἀμαξοστοιχίας ἐν ἣ
εὐρίσκοντο οἱ εἰς Μαδρίτῃν διευθυνόμε-
νοι πρεσβεῦται τῆς Αὐστρίας καὶ Γερ-
μανίας.

Ἀπέναντι τῆς προσεχούς Συνόδου τοῦ
κοινοβουλίου ἡ θέσις τοῦ ἐν Λονδίῳ ἀ-
νακτοβουλίου τῶν Τόριων ἀποβάνει ὡς
σημείον δυσχερέστερον. Ὡς αἱ ἀγγλικαὶ
ἐφημερίδες πολλὰκις τοῦτο μᾶς ἀνήγ-
ησαν, πρόκειται ἐν τῇ συνόδῳ ἐπὶ
τοῦ κοινοβουλίου νὰ γείνη ἀποδεκτὸν
ψήφισμα, ὅριον τὴν ὑπὸ τοῦ δημοσίου
ταμεῖου καταβολὴν τῶν χρεῶν τοῦ δια-
δόχου πρίγκιπος τῆς Οὐαλίας, ἅπαντα
κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς τῶν εἰδημό-
νων ὑπερβαίνοντι τὰ 15 ἑκατομμύρια
φράγκων. Τὸς δανειστὰς τοῦ πρίγκι-
πος διατείνεται ὅτι ὁ «Νέος Ἐλευθερος Τύπος»
εἰς τρεῖς κατηγορίας πρῶτον εἰς ἀνθρώ-
ποις παραδόντας αὐτῷ πραγματείας, καὶ
φιλανθρωπῶς οἵτινες χάριν τῶν ἄλλων
αὐτοῦ οὐκοῦσιν ἵνα τοῖς χρήματα
αὐτῶν πρὸς 80 ἐπὶ τοῖς ἑκατόν, καὶ
τέλος εἰς χροστὴς ἰδιώτας, οἵτινες ἐν
τῷ χρηματιστηρίῳ νομιζοῦσιν ὅτι οὐδέ-
ναι ἀκούσι πληροῦντες τὸν θύλακα αὐ-
τῶν διὰ τῆς κενώσεως ἡγεμονικῶν βαλ-
αντιῶν. Ἀλλὰ τὸ ζήτημα τοῦτο
δὲν θὰ παρελθῇ οὕτως εὐχερῶς, καθότι
ὁ βουλευτὴς Ταυλὸρ, ὁ πολέμιος, ἀλλ'
ἤττηθες τότε τὴν ὑπὲρ τοῦ νεω-
τάτου υἱοῦ τῆς Βικτωρίας ψηφισθεῖσαν
ἐπιχορηγίαν, προπαρσκευάζεται εἰς
ἐπαισιμασίαν ἀντιπολιτευτικῶν, ἢν ἀπὸ
τοῦδε ἐξοπλίσῃ διακρύπτων ὅτι δὲν θέ-
λει ἀνεχθῇ ἵνα τὰ τοιαῦτα χρήματα
βαλλωνται ἀπὸ τῶν ἰσχυρῶν θυλάκων
τοῦ πέννητος λαοῦ.

πολλὰς ἀταρπύνας δι' ὧν δύναται ν' ἀναβῇ
ὑποχρῶν ῥοῦβλια φέρων χρυσά.

Ἡ λογικὴ καὶ ἡ ἐνέργειά καὶ ἐπι-
τυγχάνουσι τοῦ σκοποῦ αὐτῶν οἱ ῥώσοι
καλλόγροι εἶναι θαυμαστά. Πάν μοι στή-
ριον ὅπου εὐρίσκονται βιβλία καὶ ἀμεί-
βωσιμα, ῥώσικα ἔχει τὴν ἀρχὴν. Ἐκ τῆς
ἀρχῆς ταύτης ὁμοῦς τὰ τέκνα τῶν ῥώσων
περιγίγνονται ἀσφαλῶς τὸν ἑρῶν ἡμῶν
ἐπὶ τοῦ Ἀθῶνος μοναστηρίων καὶ θέλουσι
νὰ ἐξελάσωνται ἐκεῖθεν τοὺς ἡμετέρους μονα-
χοὺς καθιστῶντες αὐτοὺς ἀπλὴν
πληθὺν μοναχῶν φεουδαγμένην μονάδα.

Ἀλλὰ καὶ πολλαχοῦ τῆς αὐτοκρατορίας
ὡς καὶ τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐν Κρήτῃ καὶ
ἄλλαχοι δύναται ν' ἀνεύρῃ ἡ πολιτικὴ τῆς
Ρωσίας ἀρχαιοφάντας ῥώσικας (ὡς πεν-
τήκοντα ἡ ἑκατὸν ἔτων) ἀποδεικνύουσας
ὅτι κέντηται δικαίωματος κατοχῇ.

Πῶς γὰρ οὐ; Μὴ καὶ ἐκεῖ δὲν ὑπάρχου-
σιν ἀμείψα καὶ κώδωνες καὶ εὐαγγελία,
πάντα ταῦτα φιλίας τεκμήρια τῆς ἐν Χρι-
στῷ ἡμῶν ἀδελφῆς, ἥτις ἀείπειται ἀδελφ-
κῶς ἡμᾶς ἡγάπησε καὶ περιεπύξατο.
Φοβερὸν ἔργον τοῦ πυρὸς ἀνηγγέλθη ἡμῖν
κατ' αὐτὰς ἐκ Πανόμου. Τῇ ἀληθείᾳ κα-
ταντῆ τις νὰ μέμνηται τοῦ Προμηθεῖος
ὅστις ἔλαβε τοιοῦτο στοιχεῖον ἐκ τοῦ οὐ-
ρανοῦ, στοιχεῖον εἰς ὁ ὀρέλλωμεν ἀπέρου-
ν ἐνέργειαν, ἃς ὁμοῦς ἀντὶ πολλῶν διακρῶν
ἀντιθέτως ὅταν μεμνηθὲς ἐπὶ τοῖς οἴκοις ἡ-
μῶν ἐπισπῇται!

Ἡ Α. Α. Μ. τὸ πλῆθος Κροῦπ ἐπε-
κτείνει ὁσημέραι τὸ κράτος αὐτοῦ, ἀρῶν, ὡς
ἐκ τῶν ἐφημερίδων μαθάνομεν, καὶ ἐν αὐτῇ
τῇ Σινική δ' αὐτοῦ τὰ φρούρα ὀχυροῦνται,
προκειμένης ἐκρήξεως πολέμου μεταξὺ τοῦ
πρώτου ἐκδελφῆ τοῦ ἡλίου, τοῦ αὐτο-
κράτορος τοῦ οὐρανοῦ κράτους, καὶ τοῦ Μι-
κάδου.

Τὴν πρώτην τὰ θαυμάσια τῆς ἐπὶ αἰῶνι
τοῦτο δὲν ἤξευρε; τὰ ἔργα τῆς εἰρήνης βαί-
νουσι παραλλήλως τοῖς ἔργοις τοῦ πολέ-
μου. Καθ' ἣν ὥραν ἡ μεγαλοφυΐα τῶν Βρου-
νὸν καὶ Στεφανῶν συλλαμβάνει παρὰ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ.

Ἀναγνούς μετὰ προσοχῆς τὴν διατριβὴν
τοῦ κ. Κ. Πληθυνίδου τὴν ἐπιγραφομένην μὲν
«Βραχέαις τινὲς ἐξηγήσεις» καταχωρηθεῖ-
σαν δὲ ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 1682 φύλλῳ τοῦ
«Νεολόγου» ἀπερσάσα νὰ χαρᾶς τὰς
ἐπομένους ὁλίγας γραμμὰς.

Σιδόμενος ἀπ' ἐνός τὴν παροῦσαν θέσιν
τοῦ κ. Πληθυνίδου, δὲν συμφωνῶ ἀπ' ἐτέ-
ρου μετ' αὐτοῦ ὅτι στερεῖται τῶν ἀναγ-
καίων ἀμυντικῶν ὅπλων ἀπέναντι προ-
κλήσεως καλῶς ἐξοπλισμένην ἀντιπᾶ-
λου, καθ' ὅσον βλέπω ὅτι αἱ στήλη τοῦ
«Νεολόγου» εἰσὶν αὐτὰ ἀνεμῶνται καὶ ἡδὴ
δύο στήλας τῆς ἐφημερίδος ταύτης κατέ-
χει ἡ ἀνωτέρω μνημονευθεῖσα διατριβὴ αὐ-
τοῦ. Μὴ ἐμπεικάζω δὲ ποσὸς εἰς τὸ ζήτη-
μα ἂν ὁ «Τύπος» ἦτο ὁ οὐκ πατριαρχι-
κὸν ὄργανον, μεταβαίνω ἀμέσως εἰς τὴν
οὐσίαν τοῦ ζητήματος, περὶ οὗ διαλαμβάνει
ἡ διατριβή.

Ὁ κ. Πληθυνίδης ἐκαρακτήρισε τὸ σχί-
σμα μερικὸν καθ' ὃ γινόμενον κατὰ μερίδος
τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἀποτρέπει τὴν γένε-
σιν αὐτοῦ. Θέλει μοι συγχωρῆσαι ὁ κ. Πλη-
θυνίδης νὰ διαμνησθῇται αὐτῇ τὴν ἡδὴ
μερικῶς τὸν σχίσματος. Τοῦτο ἐστὶ γε-
νικόν, γενικώτατον, καὶ δὲν ἀποτεινεται
κατὰ μερίδος τινὸς Σλαβῶν, ἀλλὰ κατὰ
παντός ΓΕΛΑΤΙΣΤΟΥ, ἐμφανισθέντος μέχρι
τοῦδε ἡ ἐμφανισθῆσιν καὶ μετὰ χιλιά-
δας ἡ καὶ μυριάδας ἔτων καὶ ἀνθρώπων εἰς
οἰονόμητον πύλιν, ἡ ἔθνος ἡ κράτος, ἡ κοι-
νότης, ἡ οἰκονομία καὶ κατέχοντος οἰ-
ονόμητον βαθμὸν πολιτικὸν ἀπὸ αὐτοκρά-
τορος μέχρι δασοφύλακος, ἡ ἐκκλησιαστικὴ
ἀπὸ πατριάρχου μέχρι κανδηλάτου.
Ἐν ὅ σήμερον ἐπὶ τὸν οἰκονομικὸν θρόνον
τῆς Κωνσταντινουπόλεως καθήμενος, Χιὸς
τὴν πατρίδα, ἤθελεν ἐκδόσει ἐγκύκλιον, ἐν
ἣ νὰ διαμνησθῇ ὅτι οἱ ἐν Μόσχῃ π. χ. κα-
τοικοῦντες ὀρθόδοξοι Χριστοὶ δὲν ἀποχρῶνται
τὴν πνευματικὴν δικαιοσύνην τοῦ μητροπο-
λίτου τῆς Μόσχας ὡς ἀλλοφύλου, ἀλλ' ὑπὸ
τὴν αὐτοῦ καθ' ὃ ὁμογενοῦς καὶ συμπα-
τήρος, οἱ οἰκονομικοὶ οὗτος πατριάρχης
ᾤρεται, καθ' ὃ φυλετικῶς, καὶ θεωρητῶς
σημασιτικῶς καὶ νὰ καθιερωθῇ οὐκ ὁ μόνον
τοῦ θρόνου ἀλλὰ καὶ τῆς ἐκκλησίας καὶ
μὴ δυνάμενος νὰ κατατρεχῇ εἰς τὴν μερίδα
ἐκείνην τῶν Σλαβῶν, καθ' ἣ ΜΕΡΙΚΑΙΣ κα-
τὰ τὸν «Τύπον» ἐκρύβηται τὸ σχίσμα. Ἀλλ'
ἐργάζη «Σλαβῶν» καὶ ἡρώτητα κατὰ τὴν
ὅσον ὅσον δύναται νὰ ἐξῇ σημασία κα-
τὰ τὴν περίστασιν ταύτην ἡ λέξις αὕτη.
Γλωσσολογικῶς ἐννοῶ ἀλλοτρίαν τὴν ση-
μασίαν αὐτῆς. Ἀπὸ τινος ὁμοῦς γλώσ-
σας, στενὴν ἐχούσας πρὸς ἡμετέρας συγγέ-
νειαν καὶ ὑπαγομένης ἀπάσης εἰς γλώσσαν
νεκρὰν μὴ ἡδὴ, σωζομένην δὲ ἐν ταῖς ἐρ-
εῖς βίβλοις καὶ καλούμενην σλαβικὴν ὑ-
πάγει καλῶς: μέχρι τοῦ σημείου τοῦτου
ἐννοῶ τὴν λέξιν ταύτην: ἀλλὰ περαιτέρω;
περαιτέρω ἀπὸ τῆς πλείονος ὀλοκληροῦ
σημασίας. Ἀρχαιολογικῶς; πλείστα ὑπάρ-

τολμα καὶ μεγαλεπήβολα σχέδια διατρε-
ψῶν καὶ γεφυρώσων, ἑτέρα μεγαλοφυΐα ἐν-
φουρίσει τὸ καταστρεπτικώτερον ἐν πολέ-
μοις ὅπλον. Διατριβήνουν οἱ ἀσπὶ ὅρη
καὶ ἰσχυροὶ, διατριβήνουν οἱ Κροῦπ σάρ-
κα ἀνθρωπίνης.

Ἐν τῶν τολμηροτάτων ἔργων τῆς καθ' ἡμᾶς
θαλασσοπορίας εἶναι ἡ εἰς τὸν βόρειον πόλιν
ἐκδρομὴ καθ' ἣν τοιμηροὶ αὐστριακοὶ θαλασ-
σοποροὶ ἐχώρησαν μέχρι τῆς 83° μούρας.
Ὡστε ἐπὶ μοῖραι μόνον ὑπολείπονται ὅ-
πως ὁ ἀνθρωπὸς πατήν τὸν πόδα ἐπὶ τοῦ
κατακροφύρου σημείου τῆς θορύου ἄκρας
τοῦ στρώβου ἐρ' οὐ ἡ φύσις ἔθετο αὐτόν.

Τὸ ἀγνώστον ζήτημα διηρθεῖσιν τοῦ ἀν-
θρώπου τὴν περιέργειαν τὸ ἀγνώστον καὶ
τὸ ἀπληροφάνειον εἶναι πηγὴ φέλλους, ἀπ'
ἧς ἀπείροι ἐφευρέσεις καὶ γνώσεις καὶ ἀνα-
καλύψεις ἀπορρέουσιν. Ἄν ὁ καρπὸς τοῦ
ζήλου τῆς γνώσεως δὲν ἦν ἀπληροφάνειον
δὲν θὰ ἐπαινετο; ἂν δὲν ἀπληροφάνειον τῇ
Πανδύρῃ ν' ἀνέστη τὴν δόξαν αὐτῇ πυ-
λῖδα, ἡ πυλὴ δὲν θὰ ἦν ἡνίοτος, καὶ εἴθε πο-
τε μὴ ἦν ἡνίοτος!

Οἱ φίλοι τῶν κολοσσίων ἔργων καὶ τοῦ
εἰσιμένον εἰς τὸ βλῆσαι ἐκτελούμενα ἀπὸ
τινὸς τὰ μάλλον δυσκαταστάτα, οὐκ ὀλί-
γων βεβαίως δὲ συνεκινήθησαν ἐκ τῆς με-
λετωμένης κολοσσίας ἐπιχειρήσεως δι' ἧς
διεπαρῆται τὴν νεκρικὴν Ἀσιανὸν σκαπε-
νὸς τοῦ νεωτέρου πολιτισμοῦ, ὁ σιδη-
ρόδρομος.

Τὸ μέγα ἐκεῖνο σῶμα τῆς πρώτης τῶν
φύλων καὶ τοῦ πολιτισμοῦ ἐστὶς μεγάλ-
ην ἔχει ἀνάγκη τοιαύτης ἀρτηρίας ὅπως
ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ ἀρτῆται τακτικῶς ἐπὶ
λουμένην ἡ κυκλοφορία τοῦ αἵματος τοῦ εὐ-
ρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ καὶ διὰ τῆς διευκο-
λύνσεως τῆς συγκοινωνίας ταχέως γινόμε-
νων τῶν ἐμπορικῶν συναλλαγῶν, ἀποδο-
νῇ μετ' ἄλλων αἰσθητικῶν, μὴ ἡ ροδωτέ-
ρα τῶν τῆς Ἀσίας, ὁ λιμός.

Ὅταν πανταχῶς τῇ ὑψηλῇ εὐρὺ ἀ-
πλωθῇ τὸ ἀμύπητον τῶν τηλεγράφων καὶ
σιδηροδρόμων, ὅταν οἱ ἀπομακρόντες ἐ-

χουσι παραδείγματα ἐν τῇ ἱστορίᾳ, ὅτι τὸ
νὰ λαλοῦσι λαοὶ τινὲς γλώσσας συγγενεῖς
ἢ καὶ τὴν αὐτὴν, δὲν συνεπάγεται τὸ συμ-
πέρασμα ὅτι ἔχουσιν καὶ τὴν αὐτὴν καταγω-
γὴν: μήπως π. χ. ἀμερόληπτοι ἱστορικοὶ
δὲν ἀποδεικνύουσιν ὅτι οἱ Βούλγαροι λα-
λοῦντες γλώσσαν σλαβικὴν κατὰ γένος ἀ-
πὸ τινος ταταρικῆς φυλῆς ἐκδιωχθέντες
ἐκ τῆς ἀντιπερὶ ὁδοῦ τοῦ Βόλγα καὶ κα-
τὰ διαφόρους ἐποχὰς κατοικησάντες δια-
φόρους χώρας; Ἀλλὰ ἡ πολιτικὴ; καὶ
ποῖαν σημασίαν, παρακαλῶ, δύναται
καὶ πολιτικὴν νὰ εἶη ἡ λέξις αὕτη, ὅταν
λέγομεν ὑπ' ὅλην τῇ Ρωσίᾳ; Ρώσους καὶ
τοὺς Πολωνοὺς, ὁμιλοῦντας μὲν ἀφο-
τέρους πατριάρχους τῆς σλαβικῆς γλώσσας,
πολιτικῶς δὲ ἐνεργήσαντες πάντοτε τοὺς
μὲν πρὸς ἐξόντων τῶν δὲ; Ὁρθονομικῶς
δὲ ἂν θέληται νὰ δώσῃ σημασίαν εἰς τὴν
λέξιν μετὰ τὴν ἐκδοσὶν μάλιστα τοῦ ἐν
Κωνσταντινουπόλει Ὄρου, τοῦ καταδικά-
ζοντος τοὺς φυλετιστὰς, δὲν πρέπει νὰ θεω-
ρηθῇ αὐτὸ τοῦτο σχισματικὸν καὶ κατὰ
τὴν διαβεβαίωσιν τοῦ κ. Πληθυνίδου ἀ-
σέβης; Ἀλλ' ἔλθωμεν εἰς τὴν διαφωνίαν τὴν
ὑπάρχουσαν μεταξὺ τοῦ «Νεολόγου» καὶ
τοῦ «Τύπου». Ἀμφοτέρω τὰ φύλλα συμ-
φωνοῦσιν ὅτι ἡ Ἐκκλησία εὐρίσκειται εἰς
δυσχερῆσιν μετὰ τὴν ἀναγκρὴν τοῦ σχί-
σματος. Ἐρωτῶ ἐν τῷ σχίσματι εἶναι ἡ αἰ-
τία τῆς δυνάμεως ταύτης. Ὁ κ. Πληθυνί-
δης εὐρίσκει τοῦτο ὡς αἴτιον, ἐγὼ δὲ
στεννοὺς τῇ φωνῇ διακρύπτω ὅτι οὐκ ἔ-
στιν αἴτιον οὐδὲν ἄλλο, ἐν τῇ δυνάμει
πρὸς τὴν τῆς διακρύψεως τοῦ σχί-
σματος, καὶ ἂν τοῦτο εἴσται δὲν διε-
ρύνετο, ἡ Ἐκκλησία ἤθελε ράξει ἐπὶ
πληθυνιστῶν ἀπογνώστην. Τὸ σχίσμα ἔθετο
τὰς βάσεις τῆς ἀπάλλξης τῆς Ἐκκλη-
σίας, καὶ ἂν κατατρεχθῇ ἡ εἰς ἐκκλησι-
αίαν κατατρεχὴν ἀποχρῶν τῆς ἱερᾶς Συ-
νόδου τῆς Ρωσίας, αἰσίου θέλει ἐπιβλε-
πῇ τὰς ἀπάλλξης τῆς Ἐκκλησίας: ἀπὸ
τῆς δυνάμεως ταύτης, ἢ ὅτι σήμερον αὕτη δια-
τελεῖ. Πρὸ τῆς διακρύψεως τοῦ σχί-
σματος αἱ συνειδήσεις πάντων ἦσαν τετραπλη-
μέναι ὑπὲρ τὸν ἐπὶ πλείστοις τὸν προκείμε-
τον πρὸς τὴν ὁλικὴν συμπεριφορὰν μεταξὺ
τοῦ ἐν Φεβρουάριῳ κλήρου καὶ μερίδος τινὸς
τοῦ ποιμαντικῶν ὁμοῦς ἰδεῶς δὲ κατὰ
δὲν ἦσαν ἐν μέλει τοῦλαχρὸν ἀπάλλξης
ἀπὸ αὐτοῦ οἱ ὁρμητικ

Ἡ ἔξις ἀπόπειρα κλοπῆς ἐγένετο αὐτάς.

Κιρκάσιος ἐν Χρυστόπολει εὐρισκόμην ἐπέβη πορθαίου ἵνα μεταβῇ εἰς Τομπῶν. Ἄλλ' ἔλλαμ μὲν βουλά ἐπιβότου, δὲ δὲ πορθιεύς ἐκέλευεν. Ὁ πορθιεύς παρῆσεν δὲ ὁ Κιρκάσιος ἔφερε βαλάντιον δυνάμει καὶ τῆς θεᾶς αὐτοῦ δειλασθῶν οἶνε ἐν μέσῳ Βοσπόρου. Τὸ κώπας ἐπτε κατὰ τοῦ πελάτου αὐτοῦ καὶ ἄζει τοὺ βαλάντιον περιέχον εἰκόσι λρατῶν νομίσματα. Θέλων δὲ νὰ ἐξέλῃ πᾶν ἔγχεος τοῦ ἐγλήκτους ἀπορραῖζει πνὴξ τοὺ θημά του, ἐρ' ὁ ἀνατρέπεται πορθαίου καὶ ἄρχειται κολυμβῶν. Ὁ ἄνθρωποι τῆς ἀστυνομίας ἰδόντες ἀπὸ θου δύο ἄνθρώπους εἰς τὴν θάλασσαν παρῆλθον μετὰ σπουδῆς καὶ καὶ ἀνέλθον ἄμφοτέρους ἀπὸ τῆς θαλάσσης. Ὁ Κιρκάσιος ἄμφοτερος τοὺ κολυμβῶν ἦτον εἰς κατὰστατον, ἀλλ' ὅς ἦτον ἡδυνητὴν κατεθέθη τὴν μαρτυρίαν τῶν γεννητῶν. Ὁ δὲ πορθιεύς ἠγάκῃσθ' ὅτι ἀποδοῦν καπνέται, οὐδὲν ἄλλο κερδήσας τὴν λακτὴν μετὰ υἱὸν ψυχρολουσίαν.

Ο ΑΙΜΟΣ

Ἀναγινώσκοντες ἐν τῷ «Ἀνατολικῷ ροικῇ» τὰς ἐξῆς θλιβεράς, λεπτομερεῖας τοῦ ἐν Ἀνατολῇ λιμοῦ.

Ἐπίσχεσις ἐκθεσις ἐξ Ἀγκυρᾶς σταλῆναι δεῖ τοὺς πρώτους τῆς συγκυμῆς λογισθῆσθαι σήμερον ἀκριβῶς καὶ εἶναι 240,000 καὶ κατ' ὅσον τοῦ κατὰ σὸν ὄρον. Ὁ διοικητὴς διέταξε νὰ συσθῇ πῖναξ καταδεικνύων τὸν ἀριθμὸν τῶν πολέστων ἀνὰ τὸν παρελθόντα χρόνον καὶ τὰ ποσῶμα αὐτῶν καὶ διατελοῦν σήμερον ἐν ἀπολύτῳ γυμνοῦντι. Ὁ ὁμοῦς συνεταιρίτης, καὶ φέρει δυστυχῶς ἀριθμὸν 26,500 ἀτόμων, περὶ τῆς ὑποτιμῆς ὅπου δέον ὁμοῦς ἢ ἄλλος νὰ τὴν πρὸναια, διακομίζοντες τοὺς χεῖμῶνς. Ὁ σὰς ἐπληροφόρησε τὴν κεντρικὴν διοίκησιν περὶ τῆς ἐπιβότου ταύτης καταστάσεως πραγμάτων καὶ ἀνεμίει δὲ ἡγετῶν δὸς δὲ τίς προτείνει ὁ δημόσιος οὗτος τοιμαγὴς Ἡ κεντρικὴ διοίκησις ὠρεῖται πέμψη τοὺ ἐλλείπον ποσὸν τῶν δημικών, ἢ νὰ ἐπιτρέψῃ τῷ πασάδ' ὅτι ἀγνοῖ τοὺ ἀναγκάσιον ποσὸν ἐκ τῶν περὶ ἐξῶν, ἐνθα ἄρῃσιος ὑπῆρξεν ἡ συγκυρία. Κατόπιν ἔπρεπε ν' ἀνακουρισθῇ, κατέστος τοὺ βάρος τῶν φόρων ἐν γένει. Ὁ τοιμαγὴς κυρίως τοῦ ἐπὶ τῶν προβάτων ποσὸν ἀπὸ 7 γροσιῶν εἰς 4 ἐκάστος. Ὁ σὰς ἐν τούτοις δραστηρίως καταβάλλει τακάδας ὅπως πείσῃ τοὺς πλουσιωτάτους χρυσταῖων ἐμπόρων νὰ συνεννοηθῇ περὶ προμηθεύσεως ζωοτροφῶν. Ἐν τῷ ποσούτῳ, ὁ σίτος καὶ τὰ ἄλλα εἴδη ἔξαισιν θοσὶν πωλοῦσιν εἰς τιμὰς ὑπερβόλῃ καὶ ἀντ' αὐτῶν εἰς τὸν τιμῶν εἰς ὀλίγη ποσότητά εὐρισκόμενα. Ἡ αὐτοῦ Ἐξοχότης ἐκράζει τὴν ἐπιβότα δεῖ ὁ γενναῖος ἡγετῶν, ὅτι ἀνιστορεῖται κατὰ τὸν τελευταῖον ἔπασσαν τὴν ζῶν τοσούτων ἀπάνων, θέλουσιν ἰδεῖ τὴν ἐξ μεῖζονος γυναικὸς τῆς δευτέρας ταύτης περιόδου τοῦ καὶ θὰ ἐπιτρέψωσιν αὐτῷ νὰ ἐλθῇ εἰσέτι ἐπὶ αὐτοῦ πρὸς ἀποδόσθην τῆς ταύτης συμφοράς.

Ἀπὸ τινων ἡδὴ ἐτῶν ἀξέλειπτον τὴν τηρεῖται παρὰ τοῖς συμπολίταις ἡμῶν θρησκείας τάσις περὶ τὴν σπουδὴν τῆς ἡλικιῆς γλώσσης καὶ περὶ τὴν μεταγλωσσισμῶν τῶν ἀριστουργημάτων αὐτῆς, ὅς ὡς ἀπὸ πολυχρονίους πηγῆς ἥρπασται καὶ ἀρούσται διὰ παντὸς χρόνου τὰς πνεύσεις αὐτῶν πάσαι αἱ φιλολόγισται νεωτέρων τῆς Εὐρώπης ἐθνῶν. Εἰς τὴν γὰρ ταύτην ὁδὸν τῆς προόδου ἐνεκα ποῦ καὶ διαφόρων λόγων καθυστέρουν δυσταχῆς τοῖς αἱ συμπολίταις ἡμῶν Ὁ θωμῶν οἱ σίντες ἀγνοοῦσιν ἰσχυρῶς τὸν μέγαν καὶ τοῦ Αὐτοδοξίου ΙΑ' ποσούτοισιν ἀντιρροδοῖς ἐλληνιστικῇ, αἱ ὁ Αὐμοῦ καὶ λο οἱ σίντες διὰ τῆς μεταφράσεως τῶν Πλουτων καὶ ἄλλων ἐλλήνων συγγραμμάτων ἐξιστοῦσιν τὴν γαλλικὴν γλώσσαν, ταχέως ἐξιστοῦσιν καλῶν παραδόσεων ἀς κατέλειπον τοὺς Παρθένους, ὁ τοσούτων βαθέως μελετῶν τὴν ἐλληνικὴν γλώσσαν καὶ ἰσχυρῶς τιμῶν τὸν γλώσσας αὐτὴν ἐν τοῖς ἐπιστήταις αὐτοῦ ἐγγράφους καὶ ἐν τοῖς νομίσμασιν.

Ὅμως μὲν ἄλλ' ὅπως δῶσιν αἱ σινταί, Ὁ θωμῶν κατενόησαν τὰς ὑπερβόλῃς δύναμιν νὰ ἀρῇσθαι ἐκ τῆς σπουδῆς ἐλληνικῆς γλώσσης καὶ ἐκ τῆς μελέτης τῶν συγγραμμάτων αὐτῆς. Ἄνδρες φίλοι, ἀπὸ τινος ἡδὴ καταγίνονται περὶ τὴν ὁδοσιν τῆς σπουδῆς τῶν ἐλλήνων καὶ πτωχὸν ἄνδρας διακεκρυμένον ἥρπασαν τῶν πάντων καὶ μεταφράσαντες τοὺς ἐλλήνων συγγραφεῖς. Ὁ ἐν Πρωσίᾳ νῦν πρεσβὴς τῆς Α. Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου Ἐ. Μ. ἐπέμψεν ἐπὶ πολλὰ ἐπὶ ἐγκολοῦν τὸν σὺν ὁφείων ἐντέλλει τὴν ἐλληνικὴν καὶ ἀρῇ αὐτοῦ ἐντρέφειν καὶ ἐθεώρει τὴν τῶν ἐλλήνων συγγραμμάτων ἀνάγνωσιν. Ὁ νῦν πρὸς τὸν χερματιστήριον αὐτοκράτορος ἐπὶ τοῖς Ἐ. Ἀββείοις βέλεις ἀρσενος, ὡς γινώσκοντες ἐλλήνιστής, ἀσχολεῖται ἀπὸ τινος εἰς μετὰφρασιν τῶν παραλλήλων βιβλίων Πλουτάρχου, καλὰ δὲ ἐκράτῃς μαζὶν καὶ ἡ Α. Α. Μ. ὁ Μιδάτ' ἀπαλλάσσει τὰς ὥρας γρηγόρας αὐτοῦ ἀπαυγᾶν περὶ τὴν μεταφράσιν τοῦ Ηορόδοτου, σὺν πατρός τῆς ἰστορίας.

Ἰσας Α. Α. τοῦ Σουλτάνου Ἐ. Μουχίρ
 ἐφάρτεν ἐπὶ πολλὰ ἐτη ἐξηκολούθει σπου-
 δάζων ἐνταῦθα τὴν ἑλληνικὴν καὶ ἀριστο-
 κροτικὴν αὐτοῦ ἐνδρμήφει εὐθερεῖ τὴν τὸν ἑλλη-
 νικὴν συγγραφὴν ἀνάγνωιν. Ὁ νῦν παρὰ
 τοῦ σχηματιστηρίου αὐτοκρατορικοῦ ἐπίτρο-
 πος Ἐ. Ἀβδελνί βέης ἀριστος ὡς γνωστὸν,
 ἑλληνιστῆς, ἀσχολεῖται ἀπὸ τινος εἰς τὴν
 μεταφράσιν τῶν παραλλήλων βιβλίων τοῦ
 Πλουτάρχου κατὰ δὲ ἐσχάτως μετέβλεπεν
 καὶ ἡ Α. Α. ὁ δὲ κατὰ πᾶσας τὰς ὥρας πρὸς
 τὴν ἀρχαίαν αὐτοῦ ἀσπασίαν περὶ τὴν μεταφρά-
 σιν τοῦ Ἡροδότου, τοῦ πατρὸς τῆς ἱστορίας,
 τοῦ τὸ ἔργον ἐνεκα τοῦ ἀφελούς τῆς ἀσκη-
 σῆς καὶ τῶν τόπων αὐτῶν ἀσχετοῖς αὐτῶν.

DOFFEL

Ἐπὶ ἡμερομηνίαν 26)7 Σεπτεμ

οὐσιν ἐκ Περσουλωνος, εἰς γ
φύλλα.

1

